

MŪSŲ LIETUVA

NR. 32 (1306) XXV. 1973 M. RUGPIŪČIO - AGOSTO 9 D. 60 centavų
R. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, Telef. 273-03-38

PLACIAJAME PASAULYJE

GRAIKIJA - Atėnų aerodrome arabai teroristai išsprogdino granatą sužeisdami 50 asmenų ir užmušdami du amerikiečius. Policija įkaitus išprašė, pasiūlydama teroristams lėktuvą į kurį tai arabų kraštą.

KAMBODIJA - Phnom Penh dieną naktį amerikiečių bombarduojamas, kad komunistai jo neužimtų. Miestas apsuptas ir nutrauktas susisiekimai su užsieniu.

ARGENTINA - Justicialistų visuotinis suvažiavimas išrinko Juan Peroną ir jo žmoną Isabelę savo kandidatais prezidento ir viceprezidento pareigoms rinkimuose, kurie įvyks rugsėjo 23 d. Peroną savaitę Peronas pasisakė prieš įstatymus peržengiančius komunistus ir anarchistus.

RYTŲ VOKIETIJA - Mirė ilgametis prezidentas Walter Ulbricht, turėdamas 80 metų amžiaus. Senasis revoliucionierius valdžion sovietų įstatytas tuoj po II Pasaulinio karo. 1961 metais jis liepė pastatyti garsiąją „Berlyno sieną“, kad sulaukytų pabėgėlius Vakaruosna.

VIETNAMAS - Iranas sutiko siusti savo prižiūrėtojus vietoj kanadiečių, kurie atsisakė po to, kai Jengtinių Tautų taikos sargybos malūnsparnis buvo komunistų nušautas.

J. A. V. - Atstovų rūmuose iškelta byla pašalinti prez. R. Niksoną dėl vadinamo Watergate skandalo.

-Erdvėlaivyje „Skylab“ astronautų deguonies sistema pradėjo netobulai veikti. Dėl visa ko žemėje paruošta kita raketa, kuria dar du astronautai skristų anų gelbėti, jeigu reikėtų.

-Žemesnis teismas buvo nutaręs su laikyti Kambodijos bombardavimą, bet Vyriausiasis Teismas pasisakė 8-1 už jo tęsimą iki šio mėnesio 15 d., kada pagal kongreso nutarimą bus nutrauktas.

ŠIAME NUMERYJE:

Lietuvių būklė Lenkijoje - 2 ir 7 psl.

Organizacijos ir parengimų kalendorius - Draugo redaktoriaus akimis - 3 psl.

Anketa apie liet. Bažnyčias - 4 psl.
Sveikatos kampelis - naujas Dr. Saulyčio vedamas skyrius - 9 psl.

SUOMIJA - Spaudoje plačiai aprašyta Pasaulinės Baltų Santalkos, vadovaujamos dr. J. Valiūno, devynių narių delegacijos veikla Helsinkio konferencijos metu. Norėdami kelti balsą Pabaltijo kraštų reikalui, kalbėjo su spaudos atstovais, konferencijos dalyviais, dalino informacinę medžiagą. Sovietų įtakojamas, Suomijos saugumas juos suėmė ir trumpai palaikė kalėjime.

Sekanti Europos saugumo konferencijos dalis įvyks Ženevoje: koordinacinis komitetas renkasi rugpjūčio 29, o komisijos rugsėjo 18.

Lietuviai, latviai ir estai vėl kartu dėst pastangų, kad įvairių kraštų delegacijos pasisakytų teigiamai ir užtartų Pabaltijo kraštų bylą, t.y., kad nepritartų sovietų planui pripažinti dabartinės Europos sienas. Tautų apsisprendimo reikalą mano išskelti Olandijos užsienio reikalų ministras.

Suomių spauda PBS narius pavadino „baltų devyni“. (ELTA-BATUN)

PLJK FINANSŲ KOMITETAS

PERDAVĖ PLB VALDYBAI 42,000 dol.

Birželio 26 dr. Juozo Kazicko namuose New Rochelle, N.Y., buvo sukviesta spaudos ir informacijos atstovai ir Jaunimo kongreso finansų komitetas į paskutinį posėdį, kur buvo padaryta apyskaitiniai pranešimai ir kongrese gautas pelnas perduotas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybai. Į šį posėdį buvo atvykęs ir PLB valdybos vicepirmininkas finansiniam reikalui dr. Vytautas Majauskas iš Detroito, Mich.

Pradžioje finansų komiteto pirmininkas dr. J. Kazickas visus pasveikino ir supažindino su posėdžio programa. Posėdžio tikslas — peržvelgti apyskaitas ir likutį perduoti PLB valdybai. Jis pakvietė revizijos komisijos pirmininką Antaną Reventą tarti žodį. Pirmininkas trumpai apžvelgė puikią kongreso atskaitomybę, kruopštų sutvarkymą ir

JAV-ių pagalba Brazilijos mokykloms

Pagal gautus davinius iš Bendrosios Statistikos Saskaitybos (Contadoria Geral da Estatística) JAV-ių parlamento viena įstaiga paskelbė, kad nuo 1965 m. iki šiol JAV-ės padėjo Brazilijos mokykloms 187 milijonus dolerių arba 1.146 milijonus kruzeirų. Tačiau ta įstaiga nepatenkinta, kad Brazilija neskyrė švietimui pinigų, tiek, kiek buvo pažadėjusi.

Mokykloms 1960-70 m. neturtin-gieji sluogsniai tepasinaudoję mažiau, kaip anksčiau.

(O Est.de S.Paulo, 1/8/73).

„20 GRUPĖS“ PASITARIMAI

Prieš savaitę „20 Grupės“ finansų ministrai Vašingtone susirinko parengti programą visuotiniam Tarptautinio Monetarinio Fondo susirinkimui. Šis susirinkimas turės apspręsti tarptautinės valiutos reformą, turinčią išvesti valstybes iš visuotinės pinigines krizės.

Pagal Brazilijos Finansų Ministro Delfim Netto žodžius „Arba padėkite arba neduokite nei vilčių“, reformos projekto techninė ir prekybinė dalis esanti gerokai pavaryta į priekį. Tačiau kas liečia klausimus apie pagalbą iš tos reformos ūkiškai besivystantiems kraštams - tai dar nieko rimta nepadaryta, nors visuotinis susirinkimas bus jau rugsėjo mėnesį. „Tad reikia mums pasirinkti: arba pripažįstame, kad čia yra politinė vadovybė, galinti pakeisti nusi-statymą dėl pagalbos ūkiškai besivystantiems kraštams arba nebežadinkime juose nepagrįstų vilčių“.

Paskolos lakštai kitiems

Delfim Netto nurodė, kad padėti aniekiems kraštams galima. Ūkiškai pažengę, industrializuoti kraštai turėtų savo nepanaudotas PASKOLOS TEISES arba paskolos lakštus iš Tarptautinio Mo-

BRAZILIJA

netarinio Banko perleisti ūkiškai besivystantiems kraštams.

Šis bankas 1973 m. tų paskolos lakštų išleido 9.315 milijonų dolerių sumai. Iki kovo gali industrializuoti kraštai panaudojo tų paskolos lakštų tik 1.062 mil. dol. arba 15,2 proc., jiems paskolinti leistu.

Iki metų galo jie panaudotų tik apie 60 proc. Gi besivystą kraštai paėmė tų paskolos lakštų jau 872 mil.dolierių arba 37 proc. Taip skolinantis iki metų galo jiems labai daug pritrūktų (48 proc.) Todėl turėtų būti leista jiems paskolinti iš Tarpt. Monetarinio Banko be palūkanų anuos 40 proc. paskolos lakštų, nepanaudotų turtingųjų kraštų... Tačiau industrializuoti kraštai bijosi galimos savo pinigų infliacijos. Mat, turėtų tiems visiems panaudotiems paskolos lakštams padengti išleisti naujų banknotų. Tačiau, atrodo, prie geros valios jos būtų galima išvengti.

Pasaulinėse automobilių varžybose Emerson Fittipaldi liko trečioje vietoje su 42 taškais (pirmoji - 60 t.), nes sužeista ranka ir koja negali dar labai gerai vairuoti.

São Paulo požeminis traukinys Metro pirmą kartą visai automatiškai nuvažiuo 7 km. (iki 77 km. per valandą greičiu).

São Paulyje įsteigta asmeninė parapija angliskai kalbantiems. Mieste pamaldos laikomos 28 kalbomis.

Brazilijoje lankėsi Pietų Korėjos užsienio ministras Kim Yong Shik ir Izraelio užs. reik. min. Abba Eban.

pakvietė revizijos sekretorių Juozą Pažemėną perskaityti revizijos aktą.

Pajamų kongresas turėjo — 157,923.43 dol. Procentų iš banko už laikomus pinigus gauta 1.286,87 dol. Viso pajamų — 159,210.30 dol.

Išlaidų padaryta 116,762.12 dol.

Antrojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongreso likutis — pelnas yra 42,448.18 dol.

Pinigai buvo laikomi banke. Tai po liepos 1 dar padidėjo procentai apie 500 dol.

Pradedama vakariene

Buvo išryškinta kai kurie įdomesni vėjaus momentai. Dr. J. Kazickas jaunimo kongreso vėjų pradėjo vakariene Chicagoj. Į vakarienę sukvietė per 100 žmonių, pats sumokėjo visas vakarienes išlaidas. Vakarieneje gau-

ta aukų — 33,127 dol.

Kur surinkta daugiausia ir kur mažiausia

Dr. Vytautas Vygantas išanalizavo atskiras Lietuvių Bendruomenės apylinkes ir apygardas, kur surinkta daugiausia ir kur mažiausia.

Pradžioje buvo nustatyta kvota, kiek kuri vietovė turi surinkti aukų kongresui. Pagal tą nustatytą kvotą ir padaryti visi skaičiavimai.

LB apylinkėse daugiausia surinko: Wahsington, D.C. — 177%, Melrose Park — 169%, Milwaukee — 112%, Bostonas — 106%, East St. Louis — 100%, Brocktonas — 100%.

LB apygardos daugiausia surinko: Ohio apygarda — 136% (buvo nustatyta 6,300 dol., surinkta 8,537 dol.), toliau Bos-

(Tęsa 2 psl.)

Lietuviai Lenkijoje

Tautos nėra lemta pasirinkti kaimynus — reikia gyventi su kiais, kokie yra. Jei kaimynai yra žmoniški, vidinis tautos gyvenimas klesti, plaukdamas ramia kūrybos vage, bet jeigu kaimynai yra neramūs, provokuojantys, — pajunta visas tautos gyvenimas. Kai reikia kovoti su vienu ar kitu kaimynu ištikus šimtmečius, didžioji tautos energijos dalis lieka nukreipta alinantiems karam, nuskursta vidinis tautos gyvenimas. Istorikai sako, kad pvz. Lietuva savo galybės laikotarpyje turėjo visą dėmesį telkti išorinei savisaugai bei pastangoms išlaikyti savo valdžioje didelius žemės plotus ir tuo būdu nuskurdinti kultūrinį savo gyvenimą. Pagaliau kaip ten bebūtų, Lietuva išorės priešų nestokojo ir savo valstybę atkakliai gynė. Vieną žymiausių pozicijų Lietuvos gyvenime užėmė Lenkija. Tai kraštas, kuris lietuviams turbūt turėjo didžiausios įtakos. Su lenkais teko atkakliai kovoti ir ištikus šimtmečius kartu, netgi unijoje, gyventi. Dėlto lenkų pėdsakai Lietuvos istorijoje yra labai žymūs. Ir ne tik istorijoje, bet ir tautos psichologijoje. Lietuvių širdyse lenkams glūdi atkakli pasipriešinimo ir kartu savotiško artimumo dvasia. Tai matėm pvz. II D. karo metu, kai lenkų kariai ir civiliai užplūdo Lietuvą. Nežiūrint ilgo ir atkaklaus ginčo dėl Vilniaus, lenkai rado Lietuvoje svetingą priėmimą.

★ ★ ★

Pastaraisiais metais iš lenkų šviesuomenės pasigirdo palankių bei dėkingų pareiškimų lietuviams. Tokių tarpe buvo L. Mitkiewicz, buvęs Lenkijos karinis atstovas Kaune, ir kiti, ypač besitelkiant apie žurnalą "Kultura" Paryžiuje. Iš okupuotos Lietuvos

oficialių sluoksnių skelbiamos žinios, kad santykiai su dabartine Lenkija yra geri, kad palaikomi draugiški ryšiai. Iš kitos betgi pusės ateina žinios, kad Lenkijoje gyvenę lietuviai yra skriaudžiami. Jų esą apie 20.000, bet daugelis bijo pasirodyti esą lietuviams. Jie ten gyvena sulenkinę savo pavardes ir niekur lietuviškame gyvenime nesirodo. Jei taip yra, reiškia žmonės yra įbauginti. Jeigu reikia slėptis, matyt, yra pavojus. Iš kur gi jis eina? Daugiausia iš pačių lenkų, kurie ne tik lietuviams, bet ir slovakams, ir gudams ir ukrainiečiams yra labai kieti. Toks nusistatymas plaukia iš oficialios politikos, kuri mažumų nenori pripažinti. Kad taip yra, rodo leidinys "Rocznik Statystyczny 1972", išleistas G. U. S. Varšuvoje. Jis visiškai nemini mažumų. Mat, vyriausybė mano, kad dabartinės Lenkijos gyventojai sudaro vienalytę lenkų tautą. Mažumų klausimas buvęs išspręstas pokarinėm repatriacijom. Pagal tai rikiuojama ir visa vidaus politika. Tautinės mažumos yra ne tik ignoruojamos, bet ir sąmoningai varžomos, nors raudonoji spauda kartais komunizmo vardu prabyla apie toleranciją, kuri betgi iš laikraščių puslapiu netoli ten nėra.

★ ★ ★

Taigi, susidaro keista situacija: lietuviai Lenkijoje yra spaudžiami, o Lietuvoje, nors ir okupuotoje, globojami. Pvz. Lietuvoje lenkai, net ir po repatriacijos, turi savo gausią spaudą, netgi dienraštį, o lietuviai Lenkijoje — beveik nieko. Leido neva spausdinti "Aušrą", paskui "Varsnas", bet nė vienas negalėjo tapti reguliariu laikraščiu. "Varsnos", rodos, jau uždraustos, o "Aušra" jei ir pasirodo, labai retai. Kiek geriau su mokyklomis: veikia lietuvių gimnazija Punske, taipgi yra pradžios mokyklų lietuviškuose kaimuose. Ypač liūdna būklė religinėje srityje — lietuviams kunigams neleidžiama dirbti lietuvių parapijose. Ypač skaudžiai varžomi Seinų-Punsko lietuviai, gyvenę lietuviškose apylinkėse. Jie daug kartų kreipėsi į atitinkamus vyskopus, bet gavo vis neigiamą atsakymą. Lietuviai kaltina vyskopus, o šie teisinasi civilinės valdžios politika. Antai, lenkų žurnale "Kultura" 1973 m. 5 nr. rašoma, esą Lomžos vyskupas Sasinowski norėjęs pastatyti šventovę lietuvių gyvenvietėj, bet negavęs valdžios sutikimo, nes tuo būdu esą būtų skatinamas "lietuvių nacionalizmas". Seinų-Punsko srityje esama tik 6000 lietuvių, kurie kalba "lenkiškai-lietuviška" tarme. Jau iš to posakio matyti, kad tvirtinimas neteisingas, nes tokios "tarmės" iš viso nėra. Žinant lenkų dvasiškosios tradicinį pertemptą tautiškumą ir civilinės valdžios nacionalizmą, aiškėja išvada, kad lenkų autoritetai varžo lietuvių veiklą. Tokia politika nėra nei komunistiška, nei krikščioniška. Ir kada gi lenkai išmoks būti gerais kaimynais bei toleruoti kitus?

Jis savo kalboj palinkėjo, kad šie pinigai būtų naudojami jaunimo reikalui, kad tai būtų pagrindas jaunimo kongresui, kuris bus 1976 metais Sao Paulo Brazilijoje.

Siūloma R. Kalantos vardo stipendija

Dr. Juozas Kazickas siūlė įkurti Romo Kalantos vardo stipendiją, kad jaunimas galėtų išsimokslinti ir baigęs įsijungti į Lietuvos laisvinimo darbą. Tokia stipendija pavadinta vardu jaunuolio Romo Kalantos, kuris pats susidegino, šaukdamas Lietuvai laisvės.

Dr. V. Majauskas dėkoja

Dr. V. Majauskas, dėkodamas komitetui ir visiems, kurie prisidėjo prie sėkmingo vajeaus, grįžo į praeitį, prisiminė, kaip buvo pasirinktas šiam komitetui pirmininkauti dr. J. Kazickas. Jis žadėjo, kad šie pinigai bus naudojami tik jaunimo reikalui, kad tai bus pagrindas trečiam jaunimo kongresui rengti.

Apskaičiavimo tikslumai

Iš tolimesnių pokalbių paaiškėjo, kaip komitetas dirbo tiks-

liai ir tvarkingai. Pradžioje vajeaus buvo suplanuota, kad kongresui reikia surinkti 160,000 dol. Iš padarytų apyskaitos aiškėja, kad pajamų gauta — 159,210.30 dol.

Revizijos komisija pabrėžė gražų kontrolieriaus Sauliaus Mikaliuko darbą. Jis prižiūrėjo, kad tiksliai būtų laikomasi nustatyto biudžeto, kad nebūtų švaistymosi į šalis. Jo atskaitomybė padaryta gražiai ir tvarkingai. Revizijos komisija prašo, kad PLB valdyba jam išreikštų padėką.

Darbštussis finansų komitetas

Dr. J. Kazickas kartą pabrėžė, kad visas šis vajeaus buvo galimatis tik dėl to, kad gražiai ir kruopščiai dirbo visas komitetas, Komitete dirbo šie žmonės: Pirmininkas — dr. Juozas Kazickas.

Organizacija: dr. Vytautas Vygantas, Saulius Arūnas. Vajeaus Antanas Sabalis, Renata Alinskienė. Jonas Ulėnas. Išdas — Vytautas Vebeliūnas, Laima Šileikytė. Informacija — Rima Čerkeliūnienė, Jurgis Oniūnas. Sekretoriatas — Gintarė Ivaškienė, Giedrė Kumpikaitė, Nijolė Žukauskienė. Įgaliotinis Chicagoje — dr. Povilas Žumbakis.

JAUNIMO KONGRESO APYSKAITA

(Iš pirmo psl.)

tono apygarda — 90%. Vakarų apygarda — 83% ir t. t. Visos apygardos surinko per 50% nustatytos kvotos.

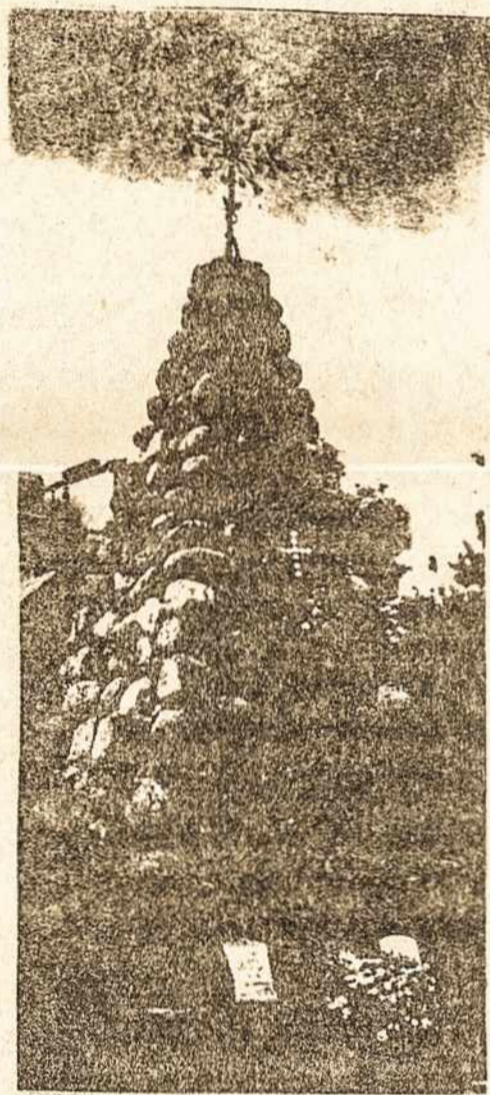
Iš nustatytų kvotų buvo numatyta surinkti 90,000 dol., surinkta 67,016 dol., t. y. 74%. Kaip minėta, per vajeaus vakarinę surinkta 33,127 dol. Viso surinkta 100,143 dol. Čia nėra įtraukta kongreso metu gautos pajamos.

Mecenatų rėmėjai

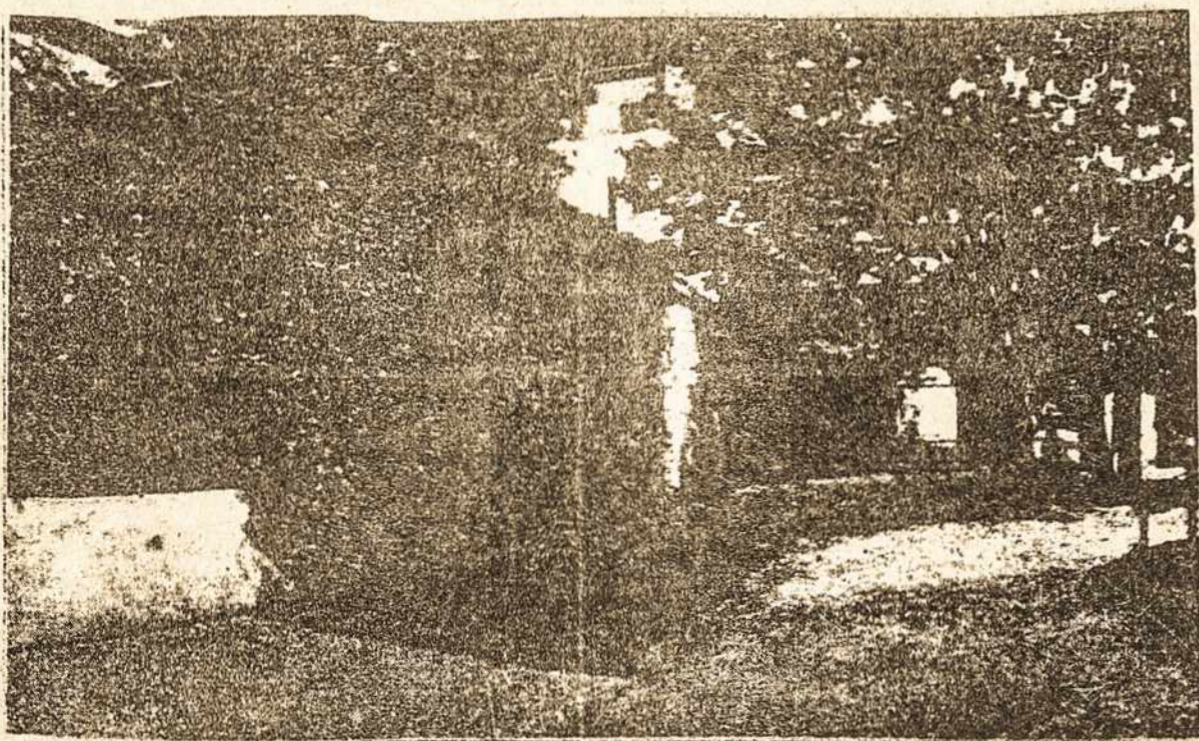
Buvo išsiuntinėta 284 laišakai, prašant pasidaryti mecenatu ar rėmėju. Iš jų atsiliepė 200. Iš atsiliepusių paaukėjo tik 68, tai sudaro 24 procentus. Šie suaukėjo 15,665.33 dol. Aukos vidurkis yra 230.37 dol.

Įteikiama banko knygutė

Peržvelgus vajeaus įdomesnes vietas, pirmininkas dr. J. Kazickas svečiui dr. V. Majauskui įteikė banko knygutę, reikiamus dokumentus ir apyskaitų bylą.

Nepriklausomybės laikais Karo Muziejaus sodelyje stovėjęs Žuvusiems dėl Lietuvos laisvės paminklas, Lietuvą okupavus, bolševikų buvo nugriautas ir dabar, kaip matoma nuotraukoje apačioje, ten tebėra tuščia vieta... pro kurią turistai paskubomis pravedami.

Organizacine veikla —

TAUTINĖS GYVYBĖS APRAIŠKA

Prasideda ruduo ir mūsų gyveninės veiklos pasireiškimas. Vasarą buvo didelių vienkartinų įvykių, kuriems surengti visi dėjo dideles pastangas. Stovyklose ne vienas paaštrino savo tautinę sąmonę, ideologinį gilumą ar profesines žinias. Bet nūnai jau visi grįžo į miestus. Organizacijos jau pradėjo rengti programų projektus, numatyti laiką savo renginiams, rinkti talkininkus meninėms programoms. Ir tai vėl iš naujo, nes gyvenimas tebeina, darbai laukia darbininkų ir tautinė veikla naujų rūpesčių.

Kaip visuomet, veiklos sezonas prasidės didesniais ar mažesniais įvykiais, nes gegužinių laikotarpis jau pasibaigė. Ta veikla yra išeivijos gyvenimo dalis, galima sakyti, tautinės gyvybės regima apraiška. Juk kiekviena organizacija turi savo tikslus, kurių siekti mėgina su nariais ir prijaučiančiais. Ir kiekvienas organizuotas vietas jaučia pareigą pateisinti savo buvimą — dirbti savo tautinei gyvybei išeivijoje išlaikyti. Organizacija prarastų ryšius su lietuvių visuomene, jeigu ji bent tam tikromis progomis nesukviestų savo narių pabendravimui, pačios organizacijos visuomeniniais laimėjimais pasidžiaugti ir tautinei veiklai kitus paskatinti. Tai kaip tik ir yra mūsų organizacijų gyvavimo prasmė.

Prasmės savo veikloje ieškoti yra kiekvieno organizuoto nario, juo labiau vadovų uždavinys. Juk tik organizuotumu pajėgiame išlaikyti tautinį bendravimą, kai aplinkybės mus išsklaido. Pajėgiame suteikti atsparos jaunesniesiems, kai jų tautinė sąmonė lyg ir praranda jautrumą. Dėlto kultūriniai ir visuomeniniai renginiai pirmiausia ir siekia suteikti ne tik pramogų, bet ir tautinio bei meninio atsigaivinimo, kad tautinis ryšys net išeivijoje nenutrūktų.

*

Planuojant veiklos sezoną, kiekvienai organizacijai reikia iš anksto patikrinti laiką, jėgas ir galimumus savo aplinkoj. Parengimų reikia ne dėl pačių parengimų, bet jais siekiant kultūrinės atgaivos ar veiklai reikalingų pajamų. Kultūrinis renginių pobūdis yra didelės reikšmės, nes ir meną ir kultūrinę apraišką nesunku sumenkinti,

kai jos skiriamos tik laikui užimti, ypač tose vietovėse, kur yra daug organizacijų, daug renginių. Juk didesnėse vietovėse, kur yra lietuviškų sambūrių centrai ar jų skyriai, kiekvienas vietas nori turėti progų bendrauti su savo nariais ir svečiais.

Jau keleri metai, kai skelbiami didesnių lietuviškų vietovių vadimais "parengimų kalendoriai". Į juos turėtų atkreipti dėmesį visos organizacijos ir kultūrinių renginių organizatoriai. Tuo atveju būtų lengviau išvengti susikirtimų, pralaimėjimų ir rezultatus, kurių norima pasiekti. Juk negalima visą laiką tik banketais, kavutėmis ir atkištinėmis programomis suvilioti žiūrovus ar klausovus, — reikia jiems duoti ką nors naujo ir kultūrinį gyvenimą ar tautinę sąmonę gaivinančio. Nuo to priklauso mūsų veiklos laimėjimai, nes visi laukia didesnių ir žymesnių veiklos rezultatų, kad organizacijos tautinė veikla jungtų visus tuos, kurie dar laukia kultūrinės atgaivos.

Planuojant programas, reikia numatyti ir tai, kad lankytojai mažėja, sensta ir jau nebepajėgia dažnai dalyvauti lietuviškuose renginiuose. Juos užpildyti turi jaunesnioji karta, kuri laukia įdomesnių ir ja, labiau suprantamų programų. Kritiškesnis žvilgsnis į savo pačių veiklą ir jos rezultatus yra savo veiklos pagerinimo sąlyga.

*

Pasitikėjimo, kad visi mūsų renginiai turi būti užpildyti, šiandien jau negalima pateisinti. Dalis išeivių išsiskirstę į priemiesčius ir net į tolimesnius miestus, iš kur pasiekti šeštadieniais ar sekmadieniais didesnes lietuvių vietoves yra neįmanoma. Pagaliau jau daugelio dėl amžiaus naštos ir energija yra sumažėjusi. Banketai ir kavutės daugeliui įgriso, ypač, kad tie būna dažniausiai be kultūrinės programos ar su labai menku meniniu pasirodymu. Pasikalbėti ir pažįstamus susitikti jau nesunkiai galima daug paprastesniu būdu — aplankyti tuos, kuriuos norima pamatyti, o ne buvoti tik renginiuose su amžinai besikartojančiomis prakalbomis ir sentimentaliais prakaltais. Lietuvių visuomeninei veiklai reikia naujų priemonių ir geresnių programų. Tegul jų

bus mažiau, bet tebūnie jos geresnės kultūrinio ir meninio požiūriu.

Kai pradedama rinkti aukas, dažniausia nerandama galo. Konkrečiam tikslui žmonės aukoja — tautinių šokių šventei, jaunimo kongresui, jaunimo namams praplėsti, savai spaudai išlaikyti. Bet perdažnos rinkliavos įgrysta žmonėms ir atstumi juos nuo savos veiklos. Ir ne dėlto, kad jie šiuo metu labiau stokoja pinigų, negu prieš dešimtį ar dvidešimtį metų, bet kaip tik dėl to, kad aukų rinkimas be tikros veiklos jau tapo potvyniu. O aukų dar reikės šal-

Petras Pakalnis

TITO IR SOVIETAİ

Savo laiku Stalinas mėgo šeiminkauti ne tik Rusijoje, bet ir satelitų kraštuose. Jis budriai sekdamas jų užsienio politiką, kartais skirdavo ministrus ir kišdavo nosį į ekonominius jų reikalus, žinoma, Rusijos naudai. Tas nuolatinis kišimasis Jugoslavijos maršalui Tito taip įgriso, kad 1948 m. jis pavarė rusus iš savo krašto ir susipyko su Stalinu. Stalinas manė, kad prieš Tito sukils jo šalininkai, bet toji viltis neišsipildė ir Tito pasiliko savo krašto šeiminku.

Kai Kruščiovas perėmė Stalino vietą, jis norėjo atitaisyti santykius su Jugoslavija. Nuvykęs į Belgradą su didele svita, jis atsiprasė Tito už Stalino klaidą ir pasigėręs priplėpė tiek niekų, kad net rusams pasidarė kaktu. Bet Tito išlaikė taktą ir vedė neutralią politiką. Jis nesilankstė nei prieš rusus, nei prieš laisvą pasaulį. Jis sukūrė savotišką ekonominę sistemą, kuri tačiau nedavė laukiamų rezultatų. Nors turistai ir darbininkai, kurie dirba Vakarų Vokietijoje, pelno Jugoslavijai daug vertingos užsienio valiutos, bet Tito nori praplėsti krašto pramonę ir, būdamas prasiskolinęs JAV ir Vakarų Europai, prieš porą metų pradėjo dairytis į Rusijos pusę.

1971 m. rugsėjo mėnesį Jugoslaviją aplankė Brežnevas ir buvo labai iškilmingai priimtas. Tikėdamasis gauti stambią Sovietų pagalbą, Tito pasuko valdžios aparatą į Rusijos pusę, pašalinęs Vakarų Europai palankų užsienio reikalų ministrą ir atstatė iš pareigos Macedonijos komunistų partijos sekretorių, nes jis įspėjo Tito, kad nesiskubintų artėti prie Sovietų. Tito įspėjo tuos biznierių, kurie daug perka laisvame pasaulyje ir mažai Rusijoje.

Viešėdamas Belgrade, Brežnevas dovanavo Titui Lenino ordiną ir garbės kardą bei pristatė jį švedams kandidatui Nobelio taikos premijai. Aplankęs Jugoslaviją praėjusių metų vasarą, Brežnevas prižadėjo Titui stambią ekonominę pagalbą. Lapkričio mėnesio pasirašyta sutartimi Jugoslavija tuo tarpu turės gauti iš Rusijos už 540 milijonus dolerių mašinų, fabrikų ir kitų Jugoslavijai reikalingų dalykų. Principiniai buvo sutarta, kad Jugoslavija gaus iš Rusijos už milijardą ir 300 milijonų dolerių angliams kasti mašinų, naftos valyklų, elektros jėgainių, šaldyklų, cemento fabrikų ir pan. Rusai prižadėjo įrengti

pai, reikės visuomeninei ir politinei veiklai, reikės ir kultūrinėms apraiškoms, kad jos išliktų pastoviomis vertybėmis.

Ne tik galima, bet yra būtina planuoti tautinės veiklos apraišką, kad jos būtų tikrovės pagala žmonių pajėgumą ir organizacijų sugebėjimus. Rudens pradžia teikia progą tai permąstyti ir organizacijų vadovams paplanuoti, kad mūsų tautinės, visuomeninės ir kultūrinės apraiškos būtų geriausia prasme tautinės gyvybės apraiškos, o ne merdėjimo ar priešmirtinio spurdėjimo ženklai.

Pr. Gr.

arba pagerinti keletą Jugoslavijos uostų ir pravesti Zagrebo mieste požeminį traukinių tinklą. Tito tikėjosi galėsias rusų pažadais pagerinti Jugoslavijos pramonę ir duoti bedarbiams darbo keletams metams. Todėl jis uždraudė Jugoslavijos piliečiams ieškoti darbo Vakarų Vokietijoje ir šių metų pradžioje pareiškė, kad prekyba su Rusija stovės pirmoje vietoje. Tuo tarpu pirmąją vietą užima Vakarų Vokietija. Tito sulaukė jau 81 metus amžiaus ir nori tą didelę Sovietų pagalbą jamžinti savo vardą ir ekonominiam Jugoslavijos gyvenime.

Deja, išėjo visiškai kitaip negu Tito tikėjosi. Šių metų gegužės mėnesio pabaigoje vienas Jugoslavijos žurnalistas Rusijoje rašė, kad Sovietų pažadėtoji pagalba yra ne kas kita, kaip „sudaužyta iliuzija“. Iš tiesų, prekyba su Rusija šiomet ne padidėjo, bet sumažėjo. Vietoje naftos, dujų, anglių ir geležies rudos, kurių Jugoslavijoje yra reikalinga Sovietai siūlo niekam nereikalingų produktų. Sovietų produktų kainos smarkiai kylančios, o Jugoslavijos neproporcingai mažos. Be to, Sovietų produktų kainos yra aukštesnės už Vakarų Europos produktų kainas, o jų kokybė žemesnė. Sovietai reikalauja, kad Jugoslavija jiems atlygintų už nuvertintą dinarą. Iš sutartų 50 įvairių projektų iki balandžio mėnesio pabaigos turėjo būti pradėti 22 projektai. Iš tiesų, iki šiol rusai pradėjo tik tris projektus. Darbininkai, kuriems Tito prižadėjo parūpinti darbo keletams metams, šiandien yra bedarbiai. Glausdamasis prie Sovietų, Tito gali prarasti pasitikėjimą JAV ir Vakarų Europoje. Investuodami kapitalą Jugoslavijoje, JAV ir Vakarų Europos biznierių gali pareikalauti iš Tito stipresnių garantijų. Sovietams rūpi užmegsti tampsnesius ryšius ne su mažomis valstybėmis, bet su JAV, kurias Brežnevas aplankys birželio mėnesį.

STOVYKLA

Atiseu Leonidas Draugelis

Eu gostei dos responsáveis, do padre das cozinheiras, fóra isto gostei mais das brincadeiras, 4a. feira quando comecei a participar da stovykla, tinha uma fogueira e que apresentamos as peças, 5a. feira tinham jogos, e todos os dias iam para a repêsa, gostei do dia da Amazônia, os representantes que não gostei foram: Clemente, Nancy, os que gostei mais foram: Vanda, Audra, Oleg, Aurora. Também gostei da barraca da fome.

Danutė Silickas - Stovykla „Vilnius”

O acampamento foi muito bom e divertido. Meu grupo se chamou „Pelėda” e era composta de 4 mergaitės: eu, Ana Maria, Marinei e Irutė.

Fizemos muita bagunça e os meninos da barraca (Zizas, Clemente, Gilberto e Valter) vinham fazer serenata na nossa janela. Tivemos vários programas noturnos entre os quais laužas, Vila Sésamo, Karnavalas, etc.

Nossas conselheiras eram a Audra, Nancy e Vanda as quais só sabiam mandar-nos dormir.

Os dias foram bons em relação aos programas.

No ante penúltimo dia fizemos uma caminhada de 7 km. de ida e 7 de volta.

Os meninos no dia da Lituânia fizeram um mapa da Lituânia na areia com pedrinhas do riozinho e as meninas fizeram o simbolo do acampamento o qual se chamou Vilnius.

Tivemos uma disputa entre os grupos e o nosso precisou engessar o pé de um membro do grupo o qual foi a Irutė.

Paulo Butkus Filho - Stovykla Vilnius.

Eu acho que o acampamento foi legal. O nosso grupo foi legal. E os que estavam no grupo são estes Paulo 1 - Paulo 2 - José - Herbert - João. E o grupo se chamou Vytis.

Eu acho que o riozinho e a repêsa eram bacana.

Matamos uma cobra venenosa. Os que tomavam conta de todos foram: Giba, Clemente, Lucas, Aurora, Vanda, Audra, Nancy.

Josė Silickas

O meu grupo no acampamento foi o que mais tinha pontos.

O acampamento foi uma beleza e a gente ia na repêsa e ainda no penúltimo dia foram as olimpíadas era um sarro. No dia da Amazônia no dia 23 a gente teve uma excursão que foi fogo andamos 14 kilometros o grupo vorai matou uma cobra. Não é bonita - é maravilhosa.

Tinha a barraca da fome tinha a casa da chopança, tinha até a šventa bengala.

Ai esqueci os nomes do meu grupo. Meu comandante era o Paulo Mekšenas, Paulo, Roberto, Joãozinho, Herbert e a Vandinha, e o meu nome é Josė. O médico era a Aurora.

No dia em que batia o vento os eucaliptos batiam fortemente. Bom é só isso pessoal.

RUGPIŪCIO GIMTADIENIAI

- 1- Pranciškus Šamšonas
- 2- Alice Kupstaitis
- 2- Ricardo Kupstaitis
- 2- Valeria Juodzevičius
- 2- Bruno Juodzevičius
- 3- Robso Milinavičius
- 3- Antonio Dovydauskas
- 5- Pedro Bilevičius
- 10- José Jakutis
- 12- Claudio Roberto Baužys
- 11- Luciana Pumputis
- 13- Maria do Rosário Musnickas
- 13- Maria Celeste Kudrevičius
- 14- Silvija Bendoraitis
- 14- Claudio Milinavičius
- 16- Roberto Sakalauskas
- 18- José Dumbliauskas
- 21- Claudio Butkevičius
- 21- Rimgaudas Jūraitis
- 22- Gustavas Juozas Bajorinas
- 24- Maria Kliukas
- 27- Lilian Mikalkenas
- 31- Cleide Regina Mecelis
- 31- Albinas Ramoška

(Iš k. i d.) Maurytis Bendoraitis, Wilson Lonaro, Ricardo Kemeklis Merani ir Rikardas Bendoraitis „Vilnius” stovykloje, Santa Isabel, 1973 VII 18-25.

Ana Beatriz Bendoraitis

O nosso grupo está trabalhando está arrumando e lavando a louça.

Todos os dias fazemos bagunça e limpeza no quarto.

Fizemos teatrinho, pegamos a cobra. Fizemos brincadeiras, jogamos volei, jogamos bola. Andamos bastante e comemos todos os dias.

Brincamos, nadamos e mergulhamos. Fizemos excursão, comemos batata, carne e pão. O nome do nosso grupo é Trakai.

Tomamos chá, café com leite. Comemos pão biscoito, tomei sopa e limpei o prato.

Francisco de Luccia Netto - Stovykla

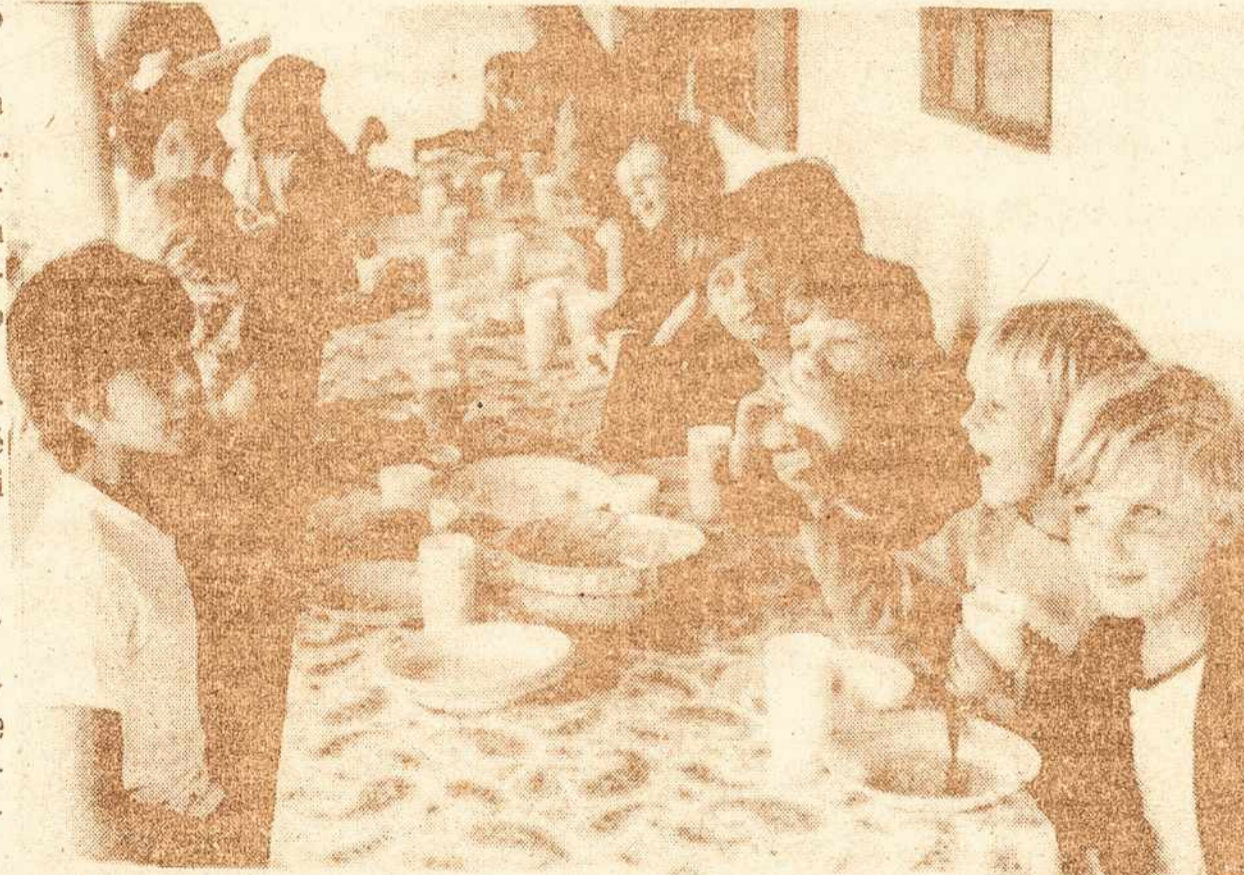
Fui a um acampamento perto de Santa Isabel a uns 20 kilometros de lá.

O acampamento começou Quarta feira, mas meu pai trabalhava e ele só poderia levar-nos na terça feira.

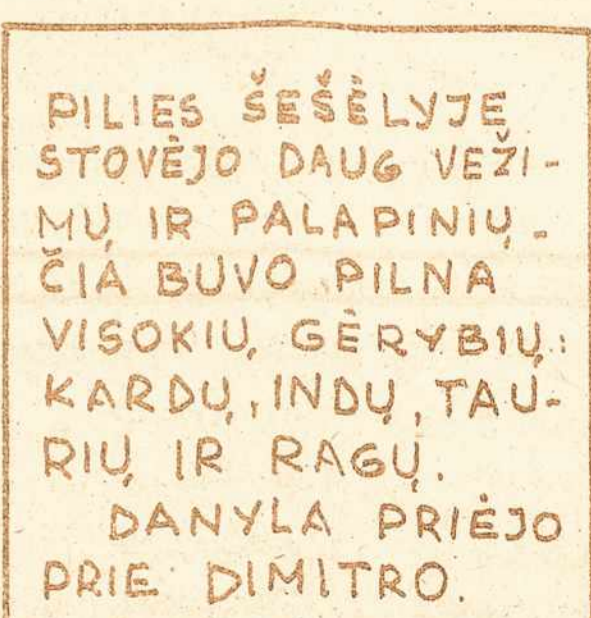
Na quarta feira quando toda a meninada chegou fiquei muito envergonhado, mas logo peguei amizade. Nêste dia houve fogueira, no programa noturno, quando todos os grupos estavam em volta da fogueira, naquela noite os superiores mandaram formar grito, palma e uma música, mas o grupo chamava-se Tobruk.

Edna Maris Karavisch

No 1º dia conhecemos nossos mestres do acampamento que eram: Clemente, Gilberto, Nancy, Audra, Vanda, Oleg, Aurora e o P. Saulaitis, e as cozinheiras são: Da. Helena e a Da. Dėlia que sabem fazer comidas deliciosas e à noite teve fogueira teve peças, etc. no dia da amizade nós fizemos amigo secreto e escolhemos um amigo para passar o dia. À noite teve um carnaval um deles se fantasiou de dracula outras de havaianas etc. depois teve um bailinho. No dia 22-7-73 teve uma festinha para os pais. No dia 23-7-73 dia do escoteiro andamos 14 km. até a repêsa por caminho mais comprido e à noite teve pecinhas sobre a Vila Sésamo com marionetes e no dia 24-7-73 hoje, vai ter olimpíadas, peças, etc.

ALGIMANTAS

VINCAS PIETARIS

MŪSU LIETUVA ILUSTRACIJOMS

KIRVIS
GRYBAS
SAULĒ

SURASKITE ŠIUOS PASLĒPTUS
DAIKTUS:
- VORAS
- ŠVILPUKAS
- LAPAS

ŽUVIS
KIŠKIO GALVA-MĒNULIS

STOVYKLAUTOJAI RAŠO...

Mauricio Bendoraitis

Vim para a Stovykla Domingo, por isso vou falar só de segunda feira, quando fizemos uma excursão, chamada de excursão Amazônica. Saimos de manhã e andamos 7 km. para ir á um lugar á beira da reprêsa. No almoço quase todos passaram fome porque comemos batata e bife feitos na fogueira e pão. Depois do almoço, nós passeamos pelo local e logo após comemos o pão que algumas meninas fizeram com farinha água e sal. Quando fomos embora na caminhada uma das únicas coisas que nos animava na volta era a merenda que nos esperava.

À noite fizemos um teatrinho da Vila Sésamo que no começo só tinham 3 peças, depois a turma começou a inventar, até que fizeram mais 10 peças e o padre teve que mandar parar, porque já era tarde e a turma estava até brigando, um dizia que era a sua vez e o outro dizia que a vez era dele. Depois todos foram dormir para começar outro dia.

Paulo Mekšėnas

Este acampamento que realizamos no dia 18 de julho a 25 de julho além de ser divertido foi muito instrutivo, porque aprendemos quase tudo sobre florestas.

Estávamos com 22 crianças com a idade de 7 a 13 anos.

No primeiro dia fomos divididos em grupos de 4 a 5 componentes.

O meu grupo ficou com 5 das menores crianças e decidimos que o nome do grupo seria Vytis.

Apesar da Vytis ter sido o grupo formado com os menores componentes, estamos em primeiro lugar de pontualidade e atividades.

Cada dia tinha o seu tema: por exemplo dia da amizade com palestras sobre o mesmo assunto.

Dia dos primeiros socorros, dia da Amazonia e do escotismo e outros temas.

O dia mais difícil foi o da Amazônia e do escotismo, porque tivemos que andar 14 km. 7 para ir e 7 para voltar.

Eu gostei muito deste acampamento e espero participar de outros.

STOVYKLA

Paulo Roberto Niciporciukas-grupo Vytis

Achei muito bom o meu grupo, apesar de que temos 3 meninos pequenos, nosso grupo vai indo pra frente. Estamos comportados com outro grupo mas esperamos a nossa vitória, se Deus quizer.

Tivemos fogueiras à noite, nas quais o grupo fez uma peça.

Dia sim, dia não fomos à reprêsa na-

dar ou pescar, que ficava a 2 km. daqui. Quando não queriamos andar, nadávamos no riozinho, que é perto daqui.

Na 2a. feira, fomos a uma excursão homenageando o dia da Amazônia, andamos 14 km., comemos batatas com carne.

Na 3a. feira, teve o dia da Vila Sésamo, na qual fizemos pecinhas com marionetes.

No domingo fez muito vento, que quase levou a casa e, tivemos uma ginástica, na qual nosso grupo venceu.

Tivemos noite de carnaval; todos se fantasiaram, eu ganhei no concurso, me fantasiei de „Paulo Drácula”.

A comandante do nosso grupo foi Vanda, que foi muito legal com a gente.

DRUTĖ IR KĖBTUTŲ

D. BASTYS

LITERATŪRA * DAILĖ * MOKSLAS

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Taša iš praeito Nr.)

Stefanija Rūkiene

Čia atvykę pirmieji tremtiniai rusai ir ukrainiečiai iškirto taiga, išrovė ir išdegino kelmus ir įkūrė dabartinį kaimą.

Mūsų kaimas didelis. Išvestos trys pagrindinės gatvės, kurios eina lygiagrečiai. Šios gatvės visada purvinos, nors priklota pagalių, žagarų ir šiaudų. Gatvė nuo gatvės yra tolokai, nes turi tilpti tarp jų du galais suremti šeimoms duoti arų sklypeliai. Ant sklypelių sienos keli susidėję kaimynai pasistato pirtelę ir išsikąša šulinėlių, nes bendruomenės šulinys yra tik vienas ir iš jo labai toli nešti vandenį. Per išilgines gatves išvestos skersinės gatvelės, kurios kaimą suskaldo kvartalais.

Gyvenamieji namukai yra labai paprasti ir primityvūs. Jie visi statyti pagal vieną šabloną ir stilių. Visos trobeliūkštės sukrautos iš apskritų rąstų, kurių šonai truputį aptašyti. Visų namukų dydis penki metrai pločio ir šeši metrai ilgio arba šeši metrai pločio ir septyni metrai ilgio. Didesnieji nameliukai yra viršūninkų, kolchozo pirmininko, brigadininkų, buhalterio, raudonojo kampelio vedėjo ir sandėlininko. Namukai negali išsiskirti savo išvaizda ir viso kolektyvo pastatu. Prašoksi kitus – krisi į akis ir vėl būsi kandidatas į naują tremtį. Taip, bent paviršutiniška lygybė turi būti išlaikoma.

Visų namų stogai uždengti ilgomis lentomis, kurios eina nuo viršaus iki apačios/be sudūrimų. Prie kiekvieno namuko yra lentiniai priestatai, kurie atstoja tvartus ir prieangius. Juose laikomi gyvuliai: karvė, avis, kiaulė, o vasarą pora vištelių. Lietuvoje buvo daug šiltesnės žiemos, gi tvartai sandarūs ir šilti. Čia žiemą temperatūra nukrinta iki šešiasdešimt Celsijaus laipsnių žemiau nulio, o tvartai tik iš lentų. Nuostabu, kaip tie gyvulėliai nesusąla. Sibire visi kenčia ir žmonės ir gyvuliai.

Visi namukai turi po tris langelius: du gatvės pusėje, o trečiasis namuko gale.

Iš lauko visi namukai aptinkuoti moliu. Iš vidaus išstinkuoti kitap žiema sušaltum, nes buranai

(Tęsinys 8 psl.)

LIETUVIŠKOJI "AUŠRA"
LENKIJOJE

Dar gyvas viso pasaulio lietuviuose skausmas, kai lenkai brutaliai uždarė Lenkijos lietuvių žurnalą "Varsnas". Laisvoji lietuvių plačiai aptarėta neužtarnautą lietuviams skriaudą savo spaudoje. Tylėjo tiksliai lietuvių tautos kvailingai: kazakevičinis lapukas ir spauda lietuvių kalba ok. Lietuvos teritorijoje. Ir tas "tylėjimas" parodė, iš kur lenkai gavo pareikala-vimą "Varsnas" uždaryti.

Dabar laisvąjį pasaulį pasiekė "Aušra", laikraščio pavidalo leidinys. "Aušra" leidžia Lietuviu visuomeninės kultūros draugijos centro valdyba, kurios buveinė Seinuose. 1973 metais kovo mėnesį pasirodžiusi "Aušra" jau pasiekė devynioliktą numerį. Redakcijos adresas: Punkskas. Redakcinė kolegija susideda iš devynių asmenų.

Tai yra jubiliejinis numeris. Sukako 15 metų, nuo leidimo Lenkijos lietuviams susibūrti savo tautinės organizacijos būdu. 1957 m. kovo 30, Punkskė įvyko steigiamasis susirinkimas, sutraukęs iš apylinkių minias lietuvių. Užbaigę susirinkimą giesmė "Užtraukim naują giesmę broliai", lietuvių, baigę susirinkimą, ta-uo organizuot. Iki šiol

draugija gyvuoją, reiškiasi kultūrinėje ir tautinėje veikloje. Paskaitos apie ūkininkavimą sutraukia itin daug lietuvių. Kultūrinei veiklai prisiminti šiame numeryje įdėta ilga kronika, iš kurios matyti, kad veikla yra šakota, lydima žmonių pasiryžimo, palaikanti lietuvių. Narių skaičius siekia apie 8000.

Greta tos įdomios kronikinės medžiagos kur apstu prisiminimų, įvertinimų, saviveiklos aprašymų, numeryje daug rašinių kultūrinėmis temomis. A. Janikas rašo apie Vargonų muzikos festivalį Krokovoje, kur dalyvavo Leopoldas Digrys. Jonas Stokeliūnas duoda rašinį apie mūsų kaimo architektūrą. Švietimo baruose liečiami itin svarbios vietos lietuviams temos — gramatikos studijų reikalai, lietuvių kalbos kursų perspektyvos, yra įdomių reportažų.

Patraukia dėmesį Lietuvos lietuvių kalbos konferencijos Smalėnuose aprašymas.

Helena Ažuolaitė, sanpaulietė, menininkė, prie paveikslo „Žiema miške“, kuris buvo išstatytas Mėgėjų parodoje - Prémio Enrico Bastiglia, 1968. Ažuolaitė dalyvauja ir Pabaltiečių metinėje parodoje. Nuotrauka Ramučio Idikos (iš Br. Lietuvių Bendruomenės archyvo).

darbas buvo našus ir tikrai imponuoja konferencijos dalyvių skaičius: dvidešimt lietuvių kalbos mokytojų!

Juk tai, kartu, yra Seinų apskrities lietuviškumo deklaracija.

Kronikos skyriuje korespondencijos byloja apie margą lietuvių veiklą Varšuvoje, Vroclave. Intriguojanti žinutė, kad: "balandžio 30 d. Prezidiumas išklaušė pranešimą apie "Varsnų" red. kolegijos darbą. Posėdyje dalyvavo "Varsnų" vyriausias redaktorius dr. Bronius Maickevičius, su artimaisiais bendradarbiais", net nesuteikia užuominos apie tragišką "Varsnų" likimą. Pabaigoje, viso puslapio skyrius, "Aušrelė" duoda vienolikos (atrodo jaunųjų) autorių eilėraščių. Mokyklos temų eilėraščiuose apstu švelnaus humoro.

Titulinis žurnalo puslapis (jubiliejaus proga) dviejų spalvų.

"Aušra" daro gražų, itin simpatinę įspūdį. Iš dvylikos puslapių galima gerai suvokti kokiomis nuotaikomis gyvena Lenkijos lietuviai. Matyti jų idealistinę tendencija burtis, susisiekti savitarpyje, puoselėti savo kultūrinę veiklą, globoti jaunimą, rūpintis savo mokyklomis...

Lietuviškojo pakraščio Lenkijoje lietuviai ūkininkai gan pažangiai eina ūkininkavimo keliu. Jie didžiuojasi traktorių skaičiumi, derlių rodikliais. Atrodo, jie neturi to pamišusio spaudimo, kuris išvystytas ok. Lietuvos kolūkiuose. Laisva iniciatyva atneša gerus vaisius. Seinų apylinkė, Punkskas — sudaro lietuviškos kolonijos Lenkijoje esminį branduolį. Bet lietuviškos kolonijos didžiuosiuose Lenkijos miestuose reprezentuoja Lenkijos lietuvių intelektualitetą. "Aušra" vykusiai rado tarp tų dviejų polių ryšį, lietuvišką bendrumą, sutampančių interesų kelią. Neišvengiama "duoklė" ok. Lietuvos temomis (du rašiniai) — lvg spogas ant nosies. Bet, be tos "duoklės" "Varsnos" žuvo.

Atrodo, "Aušra" užėmė teisingą barą, išmintingai atsižvelgdama į etnines ir pasaulėžiūrinės, ir politinės, supančios aplinkos sąlygas.

(j)

MŪSŲ ŽINIOS

Lietuvių jėzuitų provincijolas kun. Ged. Kijauskas, atvykęs iš JAV, pagerbia Mūsų Lietuvos steigėjus 25-ųjų metų minėjime. Sėdi vienas kūrėjų, Br. Šukevičius. Nuotrauka R. Idikos.

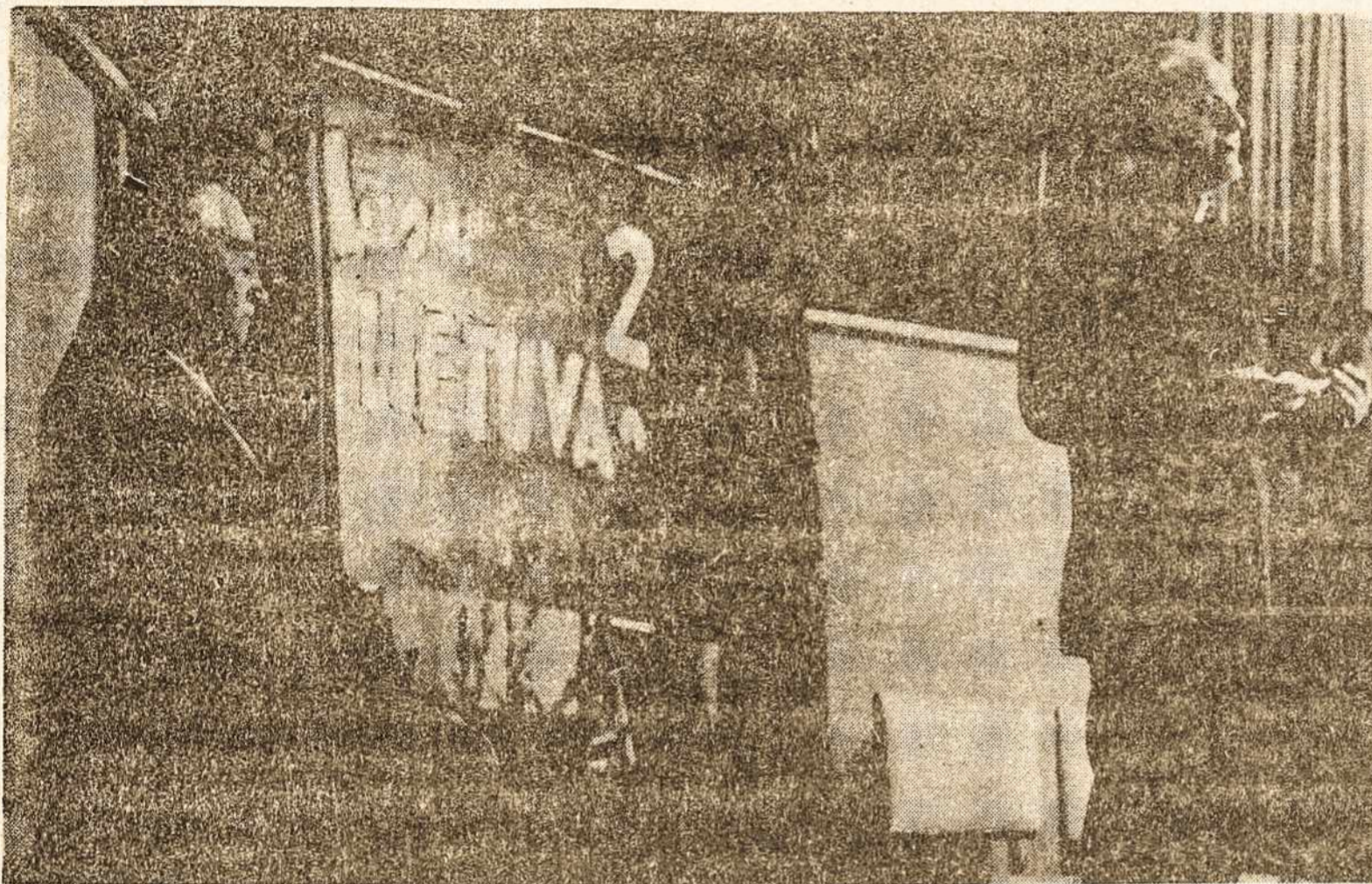
BRAZILIJOS
LIETUVIŲ
ŽINYNAS

„Surinkta daug informacinės medžiagos, visų pirma iš Brazilijos, o taip pat ir iš viso pasaulio, ypač didelė adresų gausa“.

„Paskutiniu metu tai pirmas toks leidinys išėjimoje“ - DRAUGAS, Kultūrinis priedas.

„Iš žinyno matyti, kad Brazilijos lietuvių veikla tebėra šakota ir gyva“ - DRAUGAS.

ŽINYNAS gaunamas ML redakcijoje, São Caetano pas J. Bajoryną, Parque das Nações pas K. Skorupskį, Zelinoje pas Br. Šukevičių, Zelinos klebonijoje, Rio - parapijos raštinėje, Kaina 5 kr.

IRGI BUVO ARGENTINOJE

Petras ir Aldonai Bareišiai su sūnumi Robertu nuvyko į Argentiją pamatyti „Nemuno“ šokėjus, kurių tarpe yra jų trys dukterys: Helena, Sonia ir Liucija. Nukeliavę į Bariloche sritį per pačius šalčius, turėjo progos pamatyti sniego.

Kiek anksčiau Argentinoje viešėjo ir prel. Pijus Ragažinskas.

GRĮŽO IŠ AMAZONĖS

Kun. H. Šulcas, talkininkavęs kun. F. A. Bendoraičiui Rondonijos teritorijoje liepos mėnesį, VIII 4 po ilgos kelionės per Boliviją grįžo Zelinon.

DR. VICTOR P. SAULYTIS
CIRURGIÃO-DENTISTA-SANITARISTA, C.R.O. NO.727 PELA UNIVERSIDADE DE SAO PAULO.

CLINICA-CIRURGIA-PROTESE-RX. ADULTOS E CRIANÇAS.

Gydo dantų smegenis ir kanalus. Priima nuo 14 iki 20 valandos, ir šeštadieniais.

R. França Carvalho, 121, Moóca, Užpakalyje lietuvių mokyklos.

Telefonas: 292-28-26.

SEKANČIA SAVAITĖ VILA ZELINOJE PRADEDAMA KALĖDOTI

ATĖJO MAUJŲ PLOKŠTELIŲ

Grįždami namo, šokėjai iš Buenos Aires ir Montevideo atvežė keletą dėstelių lietuviškų plokštelių, kurias galima įsigyti redakcijoje (toliau gyvena gali užsisakyti ir paštu). Plokštelės ir knygos taip pat platinamos parengimų metu.

STOVYKLOS APYSKAITA

Vaikų stovykla „Vilnius“, įvykusi Santa Izabel vietovėje liepos - 18-25, pajamų iš stovyklautojų mokesčio turėjo iš viso 1.380,00 kr., ir dar 76,80 kitų pajamų - viso 1.456,80 kr.

Išlaidų būta irgi 1.456,80 kr., kurių darbams medžiaga 85,75, gazolinui 70,30 kr. ir likutis maistui bei smulkiesiems reikalams.

Likusi rankdarbiams medžiaga perduota Zelinon „Ramovés“ reikalams ir būsimoms stovykloms.

Stovykloms vadovai dėkoja p. Petruui ir Aldonai Bareišiams, paskolinusiems automobilį kelionei; p. Janinai Valavičienei už vaistus; ir visiems, kurie stovyklai talkino (žr. praeitus nr.)

Stovykloms išdininkė buvo ir apyskaitą surašė Vana Pilipavičiūtė.

A. A. JONAS ŠTREITAS

mirė ligoninėje po ilgos ligos rugpjūčio 4 d., būdamas 68 m. amžiaus ir palikdamas dukteris Janiną su žentu, Liliją ir sūnų Robertą. Kilęs iš Biržų, su žmona Ona buvo vedę 44 metus, gyveno Osasco. Iš profesijos buvo CMTC elektros specialistas. Turi dar vyresnį brolių ir seserį Torontėje Kanadoje. Palaidotas Congonhas kapinėse. Septintos dienos Mišios Lapos bažnyčioje panktadienį, rugpjūčio 10 d.

Pamaldos už a.a. tėvus

Šv. Kazimiero koplyčioje tėvų dienos proga bus aukojamos sudėtinės Mišios už mirusius tėvus (17 val.)

UŽSIMOKĖJO UŽ M.L.

Po 55 kr. už 1972-1973 m. Petras Narbutis ir Antanas Navickas; 30 kr. Aldona ir Stasys Žūtatai Mūsų Lietuvos 25 metų jubiliejaus proga.

15 d. rugpjūčio gimtadienio proga širdingai sveikiname savo pirmininką MOTIEJŲ TAMALIŪNĄ linkėdami geriausios sveikatos ir daug laimingų metų darbštingame mūsų Brolijos darbe.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija.

REDAKTORIUS SUVAŽIAVIME

ML redaktorius t. Jonas Kidykas dalyvavo visos Brazilijos jėzuitų vyresniųjų konferencijoje Rio de Janeire, kuri sušaukta jėzuitų ordino generolo T. Pedro Arupe atvykimo proga. T. Kidykas atstovavo lietuvius jėzuitus, dirbančius Brazilijoje.

MIRTIES SUKAKTYS

Liepos 27 suėjo penkeri metai nuo prel. Kazimiero Miliausko, paskutiniu metu buvusio Santo André vyskupijos generaliniu vikaru, mirties. Tėvas Jonas Bružikas ta proga norėjo sukviesti žmones ir laikyti Araçá kapinių arkivyskupijos koplyčioje Mišias, bet rugpjūčio mėnesio 13 dieną sueina šeši mėnesiai nuo buvusio šv. Kazimiero parapijos klebono ir misijonieriaus mirties.

Už jo vėlę Mišios šv. Kazimiero koplyčioje pirmadienį, 7 val. ryto.

Šeštadienį, rugpjūčio 11 d. 19,00 val. šv. Kaz. koplyčioje metinės Mišios už a.a. JUOŽĄ MATELIONĮ. Gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti kviečia Matelionių šeima.

Lapos bažnyčioje sekmadienį, Rugpjūčio (agosto) 12 d. 18,30 val. mišios už A.A. JUOŽĄ GRIGĄ.

Grigų šeima kviečia gimines ir pažįstamus dalyvauti.

SPAUDOS
BALIUS

JAUNIMO NAMUOSE, RUGPJŪČIO 19
12:00 val.

Dalyvaudami paremsite Mūsų Lietuvą,
Bilietai klebonijose ir pas Vyrų
Brolijos narius.

Baliuje galima įsigyti lietuviškų knygų, plokštelių, ženkliukų.

MŪSŲ
LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421

01000 São Paulo,ESP

Diretor responsavel:

DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redator: Jonas Kidykas

Administrador: Petras Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.; Paskiro numerio kaina: 60 centavų. Užuojaus ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Stripsniai ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti stripsniai nebūtinai išveikia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kaubą ir turinį redakcija neatsako. Laitkraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini nevēliau, kaip iki pirmadienio pietu.